

# จดหมายออนไลน์

(27 พฤษภาคม 2560)

โดย ธรรมาธิปติ

## วิบากกรรมทำให้ต้องไปอยู่ต่างแดน ด้วยความทุกข์ใจไร้ความสุข

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่เคารพ ก่อนอื่นต้องขอประทานโทษท่านผู้อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณมีนทร์ ที่ทำให้ต้องรออ่านคำพยากรณ์แก้ก่อน เนื่องจากมีอาการแพ้เกสรดอกสนอย่างรุนแรงจากการเดินทางไปญี่ปุ่น ไม่สามารถทำงานด้วยคอมพิวเตอร์ได้ ทำให้ต้องขาดหายไปหลายสัปดาห์ที่แล้ว แต่ตอนนี้อาการดีขึ้นมาแล้วครับ

สัปดาห์นี้เป็นคิวของผู้ใช้นามว่า มีนทร์ เกิดวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2508 เวลา 05.25 น. ราชบุรี เพศหญิง อาศัยอยู่ในประเทศไทย

คุณมีนทร์เขียนมาว่า กราบสวัสดีอาจารย์ค่ะ ดิฉันมีเรื่องกลุ้มใจมาก ไม่ทราบจะปรึกษาใคร จึงใคร่ขอฟังคำสอนและชี้แนะของอาจารย์ค่ะ ดิฉันแต่งงานกับชาวญี่ปุ่น ปัจจุบันอาศัยอยู่ในญี่ปุ่น มีลูก 2 คน ผู้หญิงอายุ 18 ปี ผู้ชายอายุ 15 ปี ความสัมพันธ์ในครอบครัวตอนนี้แย่มาก ทั้งกับสามี และ ลูก

คำถามแรก อยากทราบชะตาชีวิตของตนเอง และ ครอบครัว ดิฉันกับสามีจะหย่าร้างกันหรือไม่ ช่วงบั้นปลายชีวิต สามี และ ดิฉันจะเป็นอย่างไร (คุณมีนทร์ได้ให้วันเดือนปีเกิดของสามีมาด้วย แต่เป็นเวลาประมาณการอย่างกว้างมาก และขอไม่ให้เปิดเผย)

จากผลกระทบของโยกเสตศาตติในดวงชะตาของคุณ ทำให้ชีวิตของคุณต้องพบกับอุปสรรคมากมาย ทำอะไรก็ยากจะพบกับความสำเร็จก็ต้องเหนื่อยยากกว่าปกติ

นอกจากนี้ ชีวิตยังได้รับแรงกดดันอย่างมากในเรื่อง รายได้จากการงาน ครอบครัว ลูก และ การต้องจากบ้านเกิดไปอยู่ในที่ห่างไกล แม้ว่าการไปอยู่ต่างแดนของคุณจะไม่สร้างความยากลำบากแก่คุณสักเท่าไร แต่จิตใจของคุณก็มักจะถูกความทุกข์เกาะกุม จนทำให้แทบจะมองไม่เห็นความสุขในชีวิตเลย

ส่วนหนึ่งเป็นเพราะ คุณมีลักษณะของคนที่มีมั่นใจในตัวเองมาก คิดจะออกไปในทางที่ตัวเองไม่ถนัด ฟังคนอื่น และด้วยความที่คุณเป็นคนที่ไม่ค่อยมีจิตจะก้านของความเป็นหญิงนัก จึงทำให้ความน่ารักลดน้อยถอยลงไปอีก

ถ้าจะว่าไป คุณอาจจะเป็นคนไม่ค่อยมีระเบียบนัก ไม่ค่อยขยัน หรือ อาจจะไม่ขยันเท่าที่แม่บ้านทั่วๆไปควรจะเป็นนะครับ หรือ ขยันเป็นพักๆ

นอกจากนี้ ยังอาจจะใช้เงินเก่ง หรือ เมื่อได้เงินมาแล้วมักจะเก็บไม่ค่อยอยู่

เรื่องเหล่านี้ เป็นสิ่งที่คุณจะต้องปรับเปลี่ยนตัวเองเสียใหม่ เพราะสามีขอมไม่ยากได้ภรรยาที่ดี รื่นเริงไปจนไม่ฟังเหตุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สามีที่เป็นชาวญี่ปุ่น ที่ค่อนข้างจะถือตัวเองว่าเป็นใหญ่เหนือกว่าภรรยาอยู่แล้ว จะไม่พอใจภรรยาแบบนี้

เกี่ยวกับเรื่องชีวิตคู่ที่คุณถามมาว่า จะหย่าร้างกันหรือไม่นั้น เมื่อพิจารณาทั้งดวงชะตาของคุณ และของสามีคุณแล้วก็เห็นว่า

ดวงชะตาเรื่องคู่ของคุณ ค่อนข้างจะประะบาง สุ่มเสี่ยงที่จะเกิดการแตกแยก ส่วนหนึ่งก็อาจจะมีสาเหตุจากการที่คุณไม่ค่อยจะมีความสุขในเรื่องบนเตียงนัก ซึ่งเมื่อพิจารณาจากดวงของสามีของคุณ ประกอบแล้วก็พบว่า เขาก็ไม่ค่อยจะมีความสุขในเรื่องนี้เหมือนกัน และ ดวงเรื่องคู่ก็อ่อนแอเช่นกัน

คุณเองก็ไม่ค่อยมีความสุขในการอาศัยอยู่ในต่างประเทศสัก อาจจะเป็นโรคคิดถึงบ้าน จึงประดังกันเข้ามาจนคุณเหมือนไม่มีทางไป

อีกอย่างหนึ่ง ดวงชะตาในเรื่องลูกก็เช่นกัน ลูกๆของคุณอาจจะคือ ไม่ค่อยฟังคุณนัก ซึ่งส่วนหนึ่ง อาจจะมาจากความขัดแย้งในเรื่องวัฒนธรรม เพราะคุณเกิดในประเทศไทย เติบโตมากับวัฒนธรรมไทย เมื่อแต่งงานไปอยู่ในวัฒนธรรมญี่ปุ่น ซึ่งแตกต่างไปจากวัฒนธรรมไทยค่อนข้างจะมาก บางเรื่องจึงเป็นเหมือนปลาเปลี่ยนน้ำ ทำให้งงๆไปบ้าง

หากคุณไม่ยอมรับลูกๆทั้งสองในแบบที่เขาเป็น แม้จะไม่ถูกใจคุณสักเท่าไรหรอก คุณก็จะมีปัญหากับเขาไม่สิ้นสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลูกๆที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่นที่กำลังเป็นตัวของตัวเองมากๆ

นี่คือแนวทางที่ผมพอจะแนะนำในการดำเนินชีวิตแก่คุณได้ ก็ลองพิจารณาดูนะครับ สำหรับคำถามข้ออื่นๆที่ถามเกี่ยวกับลูกๆแต่ละคน และ สามี ซึ่งค่อนข้างจะยาวมาก ผมจะเก็บเอาไว้ตอบในโอกาสต่อไปนะครับ

ขอให้คุณโชคดีนะครับ แต่หากมีคำถามอื่นๆ ก็เขียนมาถามได้นะครับ

สุดท้ายก็ขอให้ คุณ มินต์ ตักบาตรให้ 1 ครั้ง หรือ ทำบุญอะไรก็ได้ตามที่คุณสะดวก แล้วอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่ครูบาอาจารย์ผู้ถ่ายทอดวิชาโหราศาสตร์ทุกท่านครับ

สำหรับท่านที่ต้องการให้ผมพยากรณ์ดวงชะตาให้ ก็ส่ง **วันเดือนปีเกิด เวลาเกิด จังหวัดที่เกิด** **เพศ** **พร้อมด้วย เบอร์โทรศัพท์** ที่สามารถติดต่อได้ในกรณีที่มีคำถาม หรือ มีเรื่องด่วนที่จะเตือน

พร้อมกับเรื่องที่ต้องการถามไม่เกิน 3 ข้อผ่านทางอีเมลล์มาที่ [thammathipty@gmail.com](mailto:thammathipty@gmail.com) แล้วผมจะนำมาตอบในคอลัมน์นี้ครับ

พบกันใหม่สัปดาห์หน้า ซึ่งเป็นคิวของคุณ ผน ครับ

(อย่าลืมติดตามอ่าน คอลัมน์ “ชอกซอนตะลอนไป” ที่ผมเขียนอีกคอลัมน์หนึ่งด้วยนะครับ)

## 197. คำตอบจากคุณมินต์

เรียนอาจารย์เสรษฐวิทย์ ชีรวินิจ

ก่อนอื่นดิฉันขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สำหรับคำแนะนำตลอดจนคำเตือนที่มีค่า และหวังว่าอาการแพ้ละอองเกสรของอาจารย์คงจะดีขึ้นบ้างแล้วนะค่ะ ดิฉันต้องขอสารภาพว่าหลังจากอ่านหัวข้อเรื่อง (วิบากกรรม) แล้วรู้สึกตกใจ และพออ่านคำบรรยายทั้งหมดแล้วดิฉันรู้สึกสมเพศตัวเองที่หาข้อดีในตัวเองแทบไม่ได้เลย อย่างไรก็ตามดิฉันขออนุญาตเรียนอาจารย์เพิ่มเติม ทั้งนี้เพื่อเสริมความเข้าใจและเพื่อความสบายใจของตัวดิฉันเองด้วยค่ะ (ขอโทษที่เห็นแก่ตัวเองนะค่ะ)

๑. ดิฉันเป็นคนไม่พุ่มเพื่อขอยอออกจะตระหนี่ด้วยซ้ำ ดิฉันใช้เงินส่วนตัวที่หามาได้ทั้งหมดเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลบุคลากรที่ป่วยเนิ่นนานมากกว่าสิบปี นี่อาจทำให้ดูเหมือนว่าดิฉันใช้เงินเก่งและเก็บเงินไม่อยู่

๒. ดิฉันทำงานบ้านทุกอย่างอย่างอยู่คนเดียว แม้กระทั่งตัดกิ่งไม้รอบบ้านซ่อมแซมเครื่องใช้ในบ้าน ที่จริงแม่บ้านญี่ปุ่นก็ไม่ได้ขยันไปเสียทุกคนหรอกนะค่ะ

๓. เราทะเลาะเบาะแว้งกันหนัก ไม่ช้องแวงกันมากกว่าสิบปีเหตุจากเราสองคน การอยู่ต่างบ้านต่างเมืองมีคู่ครองแต่เหมือนไม่มีมันไม่สนุกค่ะ แต่ดิฉันต้องอดทนเพื่อลูกแม้จะทุกข์ใจที่ต้องผ่านวันเวลาไปอย่างโดดเดี่ยวและแก่ตัวลงไปทุกวัน

๔. ดิฉันเป็นคนเชื่อมั่นในตัวเองสูงจนคู่คืออ้วน แต่ทุกอย่างดิฉันมีเหตุผล ดิฉันเป็นคนตรงไว้จริตตั้งแต่ก่อนแต่งงาน แม้ว่าดิฉันจะทราบว่าเข้าเมืองตาลิวต้องหลิวคาตาม แต่ดิฉันไม่คิดว่าต้องถึงขนาดเปลี่ยนแปลงตัวเอง และการที่ดิฉันได้ทุกอย่างรวมทั้งอนาคตการทำงานที่ไทยไว้ข้างหลังเพื่อมาอยู่ที่นี่ก็มากพอแล้ว หรือแม้แต่ชีวิตการทำงานของดิฉันในญี่ปุ่นดิฉันก็ยังต้องเสียสละลาออกเพราะต้องเป็นหัวหน้าดูแลลูก โดยเฉพาะยามป่วยไข้ จนดิฉันไม่อาจเดินทางไปทำงานต่างจังหวัดหรือต่างประเทศตามที่บริษัทต้องการได้ในครอบครัว ดิฉันก็ยังใช้ภาษาญี่ปุ่นสื่อสาร/ทำอาหารญี่ปุ่น/ทำกิจกรรมPTA โรงเรียนลูกๆ ฯลฯ โดยที่สามีและลูกพูดไทยไม่ได้เลย และอาหารไทยก็ไม่ค่อยทานด้วยซ้ำ สำหรับลูกดิฉันไม่คิดอะไรเพราะดิฉันไม่ได้สอนเขา แต่สำหรับสามีดิฉันรู้สึกไม่พอใจ ดิฉันคิดว่าสำหรับชีวิตคู่ต้องมีทั้ง give and take จะเป็นผู้ให้ฝ่ายเดียวคงเป็นไปได้ยาก

๕. เรื่องวัฒนธรรมที่ต่างโดยเฉพาะในการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนลูกนั้น เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ชีวิตคู่ของเราเป็นเส้นคู่ที่ไม่บรรจบ เราคิดต่างเพราะโตมาในสภาพที่ต่างกันมาก การจะเปลี่ยนความคิดที่ฝังราก

ลึกในตัวเองนั้นมันพอๆกับการทิ้งตัวตนซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่ดิฉันเหลืออยู่ในตอนนี้ เรื่องนี้ลูกได้รับผลกระทบด้านลบมาก ซึ่งดิฉันเองก็เสียใจอยู่ทุกวัน

ดิฉันลองประเมินดูแล้วเห็นว่า ดิฉันคงจะอดทนดูแลลูกไปจนกว่าพวกเขาจะเข้ามหาวิทยาลัยและหลังจากที่พวกเขาพึ่งพาตัวเองได้ในระดับหนึ่งแล้ว ส่วนชีวิตตัวเองนั้นถ้าชีวิตคู่มันไม่ใช่คู่จริงๆ ก็จะขอใช้เวลาบั้นปลายของชีวิตในแบบที่ตัวเองต้องการดีกว่า

สุดท้ายนี้ ดิฉันขอกราบขอบพระคุณอาจารย์อีกครั้งที่กรุณารับฟังปัญหา(ที่ดิฉันเก็บไว้กับตัวมากกว่าสิบปี) และถ้าอาจารย์มีคำเตือนหรือคำสั่งสอนเพิ่มเติม ขอความกรุณาแจ้งมาด้วยนะคะ คำพูดของอาจารย์มีค่าสำหรับดิฉันมากค่ะ กรุณารักษาสุขภาพด้วยนะคะ

ขอแสดงความนับถือ  
มีนัต

